

Varga Melinda

Édesanyámnak, virág helyett

*Azon a márciusi reggelen
fehér hópihék ültek
a mezítelen fák ágaira,
a magas barokk templomtorony mellett
fészket raktak már a gólyák,
a fecskék a házak ereszei alá
elkezdtek hordani az apró gallyakat,
készülődött a tavasz,
ráérősen, királyi nyugalommal
beköltözni a gyergyói tájba.
A szél hírvivőként jött-ment az utcákon,
keringőzött a felhőkkel,
a nap homlokára csókot dobott,
hátba veregette a havasokat,
hósapkáikat megilletődve emelték meg
érkezésed hallatán,
a magas fenyők is meghajoltak,
susogott, bűgött az erdő,
szimfóniát készült komponálni
a hegyi, hűvös ér,
a medve megrázta bundáját,
kimászott mély barlangjából,
zsákmány után kutatott,
szeméből kidörzsölte
a három hónapnyi álmat,
a fák mohaágyán
néhány ibolya kéklett.*

*Születésed napján sokan
székelyruhát vettek magukra,
ünnepi misére mentek,
és kokárdát tűztek a szíviük fölé,
március idusán,
forradalmi napon
csak a különleges anyák születnek,
akiknek szívében a szeretet hóvirágmagokat
hint el, hogy egész évben illatozzon a jóság.*

